

ми, відповідно воно намагається зекономити на дорогих ресурсах та по максимуму скористатися дешевими. Малі організації зацікавлені у використанні нововведень та нових промислових примірників, дозволяючих заощаджувати ресурси. Дана економія в рамках однієї організації може бути невеликою, але сумарно в розмірах всієї країни вона велика.

7. Надання якісних послуг чи підвищення якості як функції залучення [2].

8. Значна частка виробленого ВВП. Частка великих організації у виробництві ВВП в економічно розвинених країнах досягає 70 %, а інша частина належить малим і середнім підприємствам. З першого погляду ця цифра здається зовсім малою, але враховуючи, що 25 % світового ВВП створюють США, а частка малих підприємств у цій країні дорівнює 30 %, то достатньо зрозуміти, який внесок в світову економіку зроблений, адже їхній внесок у ВВП оцінюється близько половини.

9. Досить серйозною проблемою на шляху широкого впровадження інновацій може стати структурна деградація промислового виробництва в Україні через її негативний вплив на обсяги та динаміку інноваційного попиту. У цих умовах очевидно стає необхідність надання стимулюючих імпульсів з боку держави для пришвидшення структурних змін у промисловості із залученням інструментів науково-технічної, бюджетної, інвестиційної, кредитної політики.

Таким чином, всі причини вказують на те, що інноваційний розвиток малого та середнього бізнесу в умовах неоіндустріальної моделі економіки є закономірним. В країнах з розвинутою ринковою економікою завжди на першому місці опиняється приватний бізнес, для захисту його інтересів створено багато законів. Адже найголовніше, щоб малий та середній бізнес займалися НДДКР, впроваджували інновації та високі та цифрові технології, адже запровадження неоіндустріальної моделі економічного зростання в Україні потребує особливої уваги до аспекту новітнього позиціонування національної економіки та глобалізації виробництва. Пріоритет має бути наданий зміцненню переваг національного інтелектуального капіталу через нарощування власних R&D та активну участь у міжнародному науковотехнічному співробітництві.

Джерела та література

1. Збаразська Л. О. Неоіндустріалізація в Україні: концепт національної моделі. *Економіка промисловості*. 2016. № 3 (75). С. 5–32.
2. Захарченко Н. В., Склярів Д. Ю., Михайлова Д. С. Проблеми та перспективи венчурного інвестування неоіндустріального розвитку та IT-підприємництва в Україні. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2020. Т. 20, вип. 3 (46). С. 160–178.
3. Захарченко Н. В., Михайлова Д. С. Перспективи використання венчурного інвестування неоіндустріального розвитку в Україні. Інноваційний розвиток та безпека підприємства в умовах неоіндустріального суспільства: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (31 жовт. 2019 р.)/відп. ред. О. М. Поліневич, Л. В. Шостак. Луцьк, 2019. 690 с.
4. Неоіндустріальна трансформація промислового потенціалу України: кол. моногр./Л. В. Дейнеко, І. А. Шовкун, Е. І. Шелудько та ін.; за ред. д-ра екон. наук, проф. Л. В. Дейнеко; НАН України, ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України». Київ, 2016. URL: <http://ief.org.ua/docs/mg/277.pdf> (дата звернення: 25.05.2020).

Sprengel M.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu, Polska

Innowacje, inteligentne zarządzanie jako źródło nowych miejsc pracy w Korei

Wstęp. Korea zwróciła na siebie uwagę świata poprzez uznaną poprawę efektywności energetycznej w zakresie polityki wzrostu zielonej niskoemisyjności oraz budowy pilotażowego inteligent-

nego miasta Gijwa-eup, Jeju. Utworzona "Inteligentna sieć" odnosi się do sieci elektryczności nowej generacji wykorzystującej zaawansowane technologie informatyczne, zmniejszając zużycie energii elektrycznej oraz przechowując ją i gromadząc występujący nadmiar i jednocześnie zaopatrując sieć w nagłą utratę mocy [1]. Korea była w stanie zaplanować inteligentne miasto pilotażowe w sieci dzięki najnowocześniejszej IT. Ten przypadek pokazuje, że Korea jest dziś światowym liderem w dziedzinie IT [2].

W związku z tym rozwojem kolejnym działaniem było, to aby Korea zaangażowała się w "inteligentne zarządzanie" i w pełni wykorzystała swoje najnowocześniejsze technologie informatyczne, aby poprawić komunikację społeczną i zaufanie do osiągnięcia spójności społecznej. Ten nowy styl demokratycznego sprawowania rządów pomaga wzmocnić integrację społeczną i uniknąć kosztów związanych z konfliktami społecznymi. Ponieważ jest on wzmocniony przez IT, rząd może skuteczniej zarządzać danymi dotyczącymi wskaźników związanych z zarządzaniem. W ten sposób rząd jest w stanie zachęcić obywateli do szerszego uczestnictwa w zapewnieniu utrzymania stabilności politycznej, poprawy skuteczności i efektywności działań rządu oraz poprawy jakości regulacji i osiągnięcia równości społecznej, utrzymania praworządności i kontroli nad korupcją [1].

Celem raportu jest ukazanie przemian w obszarze innowacyjności i jej następstw. Zagadnienie zatem zmian jakie zaszły w Korei jest zasadne i potrzebne. Korea może stać się wzorcem w rozwoju i wykorzystaniu IT. Tekst został przygotowany w oparciu o analizę tekstów źródłowych z wykorzystaniem metody opisowo-krytycznej.

Innowacje, inteligentne zarządzanie jako źródło nowych miejsc pracy w Korei. Stopień i charakter konfliktu społecznego zmieniały się z biegiem czasu. Po podziale Korei i wojnie koreańskiej nastąpiły konflikty ideologiczne. Szybki wzrost koreańskiej gospodarki nieuchronnie wywołał kwestię sprawiedliwego podziału dóbr w społeczeństwie. Upadek autorytarnych rządów uruchomił rozważania na temat demokracji. W szczególności konflikty społeczne nasiliły się po kryzysie finansowym z 1997 r., który zniszczył klasę średnią i pogłębił dysproporcje społeczne. Od tego czasu pojawiły się różne problemy: rosnące koszty prywatnego kształcenia, konflikty pracownicze, spadające wskaźniki dzietności oraz starzenie się populacji, wzrost bezrobocia oraz różnice w standardzie życia między mieszkańcami metropolii Seulu a resztą mieszkańców kraju. Wszystkie te problemy społeczne utrudniły integrację społeczną. Co więcej, populizm internetowy, widoczny efekt uboczny Internetu, doprowadził wiele osób do uczestniczenia w protestach.

W tym celu rząd w Korei Południowej wdrożył "inteligentne zarządzanie" dla skutecznego rozwiązywania konfliktów społecznych i osiągnięcia spójności społecznej. Inteligentne zarządzanie i system zarządzania pomaga budować zupełnie nowe relacje między państwem (rządem) a rynkiem (przedsiębiorstwami) i społeczeństwem obywatelskim (grupami obywatelskimi). W ten sposób w Korei godzi się zasady i wartości, takie jak biurokracja, demokracja i kapitalizm [1].

Jeśli spojrzeć się wstecz na historię świata, to można zauważyć, że w krajach kontynentalnych, takich jak Niemcy i Francja, silny rząd kontrolował słaby rynek i społeczeństwo obywatelskie, podczas gdy w krajach angloamerykańskich, takich jak Wielka Brytania i Stany Zjednoczone silniejszy rząd był kierowany przez silny rynek i społeczeństwo obywatelskie. Korea przekształciła się z modelu kontynentalnego w model anglo-amerykański, ponieważ ten model przeszedł proces industrializacji i demokratyzacji. Taki proces industrializacji przekształcił wiele koreańskich firm w globalnych graczy i zdemokratyzował społeczeństwo obywatelskie. Ponadto globalizacja i informatyzacja znacząco zmieniły Koreę [3].

Jednak światowy kryzys finansowy osłabił działalność przedsiębiorstw krajowych w wielu krajach i wpłynął negatywnie na pozycję rynku krajowego Korei w skali globalnej. Upadek neoliberalizmu w Stanach Zjednoczonych nie był z pewnością dobrą wiadomością dla Korei.

W tej sytuacji Korea nie podążała za modelem angloamerykańskim ale raczej starała się pozostać gdzieś w środku dwóch modeli, aby ustabilizować rząd, rynek i społeczeństwo obywatelskie [5]. W tym celu rząd koreański przyjął tzw. Model "inteligentnych rządów".

Dzięki inteligentnemu zarządzaniu rząd był w stanie w pełni wykorzystać swoje zaawansowane działy informatyczne, aby utrzymać ważne wartości, takie jak uczestnictwo obywateli, budowanie

konsensusu, odpowiedzialność, skuteczność operacji rządowych, praworządności, przejrzystości, sprawiedliwości, zdolności reagowania, upodmiotowienia i partnerstwa w szerszym znaczeniu. Korea stała się naprawdę zaawansowanym państwem, zwłaszcza gdy jej rząd wykorzystał swoją silną pozycję w branży IT i wdrażył inteligentne zarządzanie w celu rozwiązania swoich przewlekłych konfliktów społecznych [3].

Innym ważnym aspektem w Korei Południowej jest innowacyjność i związane z tym powstanie nowych miejsc pracy. Podobnie jak wiele innych krajów na całym świecie, Korea również stoi w obliczu poważnego problemu bezrobocia. Wynika to ze stopniowego spadku zdolności do tworzenia miejsc pracy, ponieważ jej gospodarka przechodzi zmiany strukturalne. W związku z tym od dekady naród koreański rozpoczął poważne wysiłki na rzecz tworzenia miejsc pracy poprzez innowacje technologiczne [4]. W Korei odnotowano już 10 lat temu wysoki wskaźnik ukończenia studiów uniwersyteckich przez Koreańczyków i był to wtedy najwyższy na świecie wskaźnik i wyniósł powyżej 80 %. Kierunki związane zaś z inżynierią stanowiły wówczas około 40 % wszystkich studentów. W przypadku uniwersytetów kwota stypendiów badawczych i liczba grantów na badania oraz liczba naukowców wzrosła odpowiednio pięciokrotnie i podwoiła się w latach 1994–2006.

Pomimo tego w Korei w 2011 roku rola innowacji w tworzeniu miejsc pracy była mniej niż zadowalająca dla Koreańczyków, nie tylko w sektorze publicznym, ale także w sektorze prywatnym. To się bardzo zmieniło w następnych latach i przełożyło się na nowe miejsca pracy. Innowacyjność w Korei bezpośrednio doprowadziła do powstania nowych produktów i nowych rynków dla nich, a nawet nowych gałęzi przemysłu z nimi związanych, tworząc w ten sposób nowe miejsca pracy.[6] Innowacje pośrednio również doprowadziły do tworzenia miejsc pracy poprzez poprawę istniejących produktów i konkurencyjności istniejącego sektora. Stworzono nowe miejsca pracy w dziedzinie nauki i technologii poprzez rozszerzenie personelu pomocniczego w zakresie badań naukowych i uczynienie ich miejsc pracy bardziej profesjonalnymi. Sztab wsparcia badawczego zajmuje się m.in. operacją, projektowaniem, produkcją, eksperymentami, testowaniem i pomiarem sprzętu związanego z badaniami lub w pracach administracyjnych [2]. Największe koreańskie firmy w tych branżach podniosły swoje tempo wzrostu zatrudnienia do poziomu w krajach rozwiniętych.

Wnioski. Widać wyraźnie, że zmiany jakie się dokonały w Korei Południowej na przestrzeni ostatnich dekad były kolosalne.. Powstały nowe produkty i usługi w reakcji do globalizacji. Wiele koreańskich firm i instytucji funkcjonuje na globalnych rynkach, które kreują nowe zadania dla kierownictwa. Dzięki wykorzystaniu nowoczesnych technologii i innowacyjności w Korei zmieniło się podejście i sposób rządzenia przez władze demokratyczne. „Inteligentne zarządzanie” pozwoliło na skuteczniejsze rozwiązywanie konfliktów społecznych. Rozwój uniwersytetów i wyższych szkół inżynieryjno-technicznych wzmocnił myśl naukową oraz innowacyjność w skali dotąd niespotykanej, Korea bardzo szybko z kraju biednego i zacofanego stała się państwem zasobnym [5]. Dogoniła Japonię, wzór z lat 60., 70. I 80. Ubiegłego wieku.

Kryzy finansowy z 2008 roku uświadomił kierującą państwem, że trzeba szukać własnej i drogi i wypracować nowy model funkcjonowania ekonomicznego w ten sposób Korea postawiła na rozwój i innowacyjność. W wyniku tego stworzono możliwości zaistnienia nowych miejsc pracy. Globalny biznes wymaga wysokiego stopnia mobilności towarów, ludzi i informacji. Również potrzebny jest szeroki wachlarz technicznych i zawodowych usług, aby prowadzić wyspecjalizowane umiejętności w obszarach takich jak projektowanie produktu i marketingu, doradztwa prawnego, informatyki i telekomunikacji [6]. Jest to szczególnie potrzebne w miejscach gdzie koreańskie firmy mają swoje siedziby a są to z reguły duże miasta.

W wyniku zastosowania połączeń internetowych i funkcjonowania różnych platform i programów koreańskie firmy ten zmieniły już z dużym wyprzedzeniem swoje podejście do biznesu, które uległo przekształceniu [7]. Geograficzne położenie Korei odgrywa też znaczącą rolę w tym procesie. Korea samodzielnie podjęła rozwój w tym kierunku, aby stać się nowoczesnym współczesnym państwem z dobrze wyedukowanymi mieszkańcami. Specjaliści w zakresie IT pracują nad rozwojem w tym kierunku w bardzo dużych ośrodkach miejskich w Korei.

Źródła i literatura

1. Kim Suk-Joon. Smart Governance. *Enhances Social Cohesion*. Jimoondang: the Korea Herald, 2011.
2. Euny Hong. Cool po koreańsku – narodziny fenomenu. Kielce: Grupa wydawnicza Relacja, 2020.
3. Park Kibeom, Hong Seong-min. Technological Innovation: A Source of New Jobs. Jimoondang: the Korea Herald, 2011.
4. Choong Soon Kim. Tradition and Transformation in Korea. Seoul: Ilchokak, 2007.
5. Chang Young-bae. Technology as a New Avenue to Social Innovation. Jimoondang: The Korea Herald, 2011.
6. Bober A. Korea Zjednoczona – szansa czy utopia? *Kwiaty orientu*. Skarżysko Kamienna, 2013.
7. Godlewski K. Korea Szerokopasmowa. *Kwiaty orientu*. Warszawa, 2012.

Стріжкова А. – к. ю. н., с. н. с.
НДІ правового забезпечення
інноваційного розвитку НАПрН
України, м. Харків, Україна

Законодавчі новели п'ятої групи єдиного податку у розвитку молодіжного підприємництва

Останнім часом набирає популярності молодіжне підприємництво, у тому числі в Україні. Все більше номінантів премій «Top 30 Under 30» є працівниками та/або власниками стартапів або молодого бізнесу. В таких умовах у грудні 2019 р. до Верховної Ради України було подано проєкт Закону України № 2615 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо встановлення спеціального податкового режиму» [1], що передбачає внесення змін до структури спрощеної системи оподаткування. Так, пропонується додати п'яту групу єдиного податку (ЄП) спеціально для «стартапів». При цьому визначається стартап як «новостворений суб'єкт господарювання (юридична особа або фізична особа – підприємець), який ще не визначився з формою оподаткування». Тобто, вибір підприємцю не обмежений лише ФОП, але кожен ФОП може лише раз скористатися п'ятою групою ЄП.

Загалом концепція законопроекту може бути корисною для стимулювання розвитку молодіжного підприємництва, оскільки спрямована на допомогу підприємцям, які лише починають господарську діяльність і намагаються зорієнтуватися в організації налагодження бізнесу, обранні системи оподаткування та поданні податкової звітності. Передбачається встановити пільговий період у дев'ять місяців з моменту державної реєстрації стартапу, протягом якого він звільнений від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податків та зборів, у тому числі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (ЄСВ). Щоправда, встановлено обмеження: якщо дохід стартапу протягом перших дев'яти місяців діяльності перевищить суму 300 тис. грн, (а також по закінченню строку 9 місяців), то така особа впродовж одного місяця повинна визначитися з формою оподаткування і перейти на неї. В іншому випадку такий стартап автоматично буде переведено на загальну систему оподаткування.

Варто вітати такі законодавчі новели для розвитку підприємців-початківців, проте називати цю п'яту групу ЄП стартапами було недалекоглядно, тому що це спрощує розуміння стартапу, усуваючи обов'язкові для нього ознаки інноваційності, а закони повинні базуватися на фундаментальних наукових знаннях.

Джерела та література

1. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо встановлення спеціального податкового режиму: проєкт Закону України № 2615. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67671